

บรรณาњกรรม

บรรณานุกรม

กรมศิลปากร. (๒๕๑๙). ไตรภูมิพระร่วง ของพระบูชาลีไทย (พิมพ์ครั้งที่ ๑๐). กรุงเทพฯ :
องค์การค้าข่องคุกสภา.

_____. (๒๕๒๐). ไตรภูมิโลกวินิจฉัยกذا ฉบับที่ ๒ เรียบเรียงโดย พระยาธรรมปรีชา (แก้ว).
กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.

_____. (๒๕๒๖). ไตรภูมิกذا หรือไตรภูมิพระร่วง พระราชนิพนธ์พระมหาธรรมราชา ที่ ๑
พญาลีไทย ฉบับตรวจสอบชำราหะใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ ๓). กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.

_____. (๒๕๒๘). รวมนิทาน บทเห่กล่อม และสุภาษิตของสุนทรภู่. กรุงเทพฯ : กองวรรณคดี
และประวัติศาสตร์

_____. (๒๕๓๐ ๑). บทละครบอกพระราชนิพนธ์ รัชกาลที่ ๒ เรื่องสังข์ทอง. กรุงเทพฯ :
บรรณาคาร.

_____. (๒๕๓๐ ๒). ตำนานวัดถุสถานต่าง ๆ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสถาปนา^๔
และกรรมสมเด็จพระศรีสุลามไlay พระบรมราชชนนีพันปีหลวง (พิมพ์ครั้งที่ ๙). กรุงเทพฯ :
อมรินทร์ พิมพ์ตึงกรรูป.

_____. (๒๕๓๑). กลบทศริวบุลกิตติ. ใน วรรณกรรมสมัยอยุธยา เล่ม ๓. กรุงเทพฯ :
กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์วรรณกรรมสมัยอยุธยาตอนปลาย.

_____. (๒๕๔๓). พระพุทธชูปสำคัญ. กรุงเทพฯ : กองวรรณกรรมและประวัติศาสตร์
กรมศิลปากร.

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. (๒๕๒๗). ชุมนุมฉบับดุษฎีสังเวย เล่ม ๑ (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ :
ศึกษาวัฒนธรรมนิยม.

กุหลาบ มัลลิกามาส. (๒๕๓๗). ความรู้ทั่วไปทางวรรณคดีไทย (พิมพ์ครั้งที่ ๑๑). กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เกี้ยพันธุ์ นาคบุปผา. (๒๕๔๐). พื้นฐานการอ่านวรรณคดีไทย (พิมพ์ครั้งที่ ๓). กรุงเทพฯ :
เลิฟ แอนด์ ลิฟ เพรส.

จรายา คงเจริญ. (๒๕๓๒). การศึกษาเรื่องปฐมสมโพธิฉบับท้องถิ่นอีสาน จากต้นฉบับวัด
ใหม่ท่องสว่าง จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เจ้าคุณพระเทพปริยัติวิราน. (๒๕๔๖, ๑๑, มกราคม). เจ้าอาวาสวัดดาวดึงษาราม กรุงเทพมหานคร.
สัมภาษณ์.

ชวน เพชรแก้ว. (๒๕๔๙). พระยาชมพุ : วรรณกรรม. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคใต้ เล่ม ๑๑ (หน้า ๕๑๔๙ – ๕๑๕๖). กรุงเทพฯ : สยามเพรส แมเนจเม้นท์.

ดวงมน จิตร์จำรงค์. (๒๕๔๑). ศูนทรียกภาพในภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ ๓). กรุงเทพฯ : ศยาม.

ดำรงราชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา. (๒๕๐๓). เรื่องประดิษฐ์สังฆ สยามวงศ์ในลังกาทวีป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

ตรีศิลป์ บุญชจร. (๒๕๓๐). วรรณกรรมประเทกถอนสวัสดภาคลง : การศึกษาเชิงวิเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต, ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (๒๕๔๒). กลอนสวัด. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคกลาง เล่ม ๑ (หน้า ๑๘๖ – ๑๘๘). กรุงเทพฯ : สยามเพรส แมเนจเม้นท์.

ทองใบ แท่นมณี. (๒๕๔๒). ศิพทสุนทรภู่. กรุงเทพฯ : องค์การคำข้องคุรุสภา.

ทัศนีย์ ทานตวนิช. (๒๕๑๗). วิเคราะห์วรรณกรรมของพระยาตัวรัง. ปริญญาดิษณ์ปริญญา การศึกษาทางบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

ท้าวมหาชนพุ ตันต์นานพะพุทธธูปทรงเครื่อง. (๒๕๓๔). ม.ป.ท.

ทวัช บุណโหนก. (๒๕๔๓). วิเคราะห์วรรณกรรมท้องถิ่นเชียงเปรี้ยบเที่ยบ (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

_____. (๒๕๔๕). วิัฒนาการภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.

น. ณ ปากน้ำ. (๒๕๓๘). สยามศิลปะจิตวิกรรมและสกุปเจดีย์. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.

บรรจบ บรรณจุจิ. (๒๕๓๘). ปฏิวิหาริย์ : สืบการสอนธรรมของพระพุทธเจ้าและพระสาวก. กรุงเทพฯ : กองทุนศึกษาพุทธสถาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ป.อ. ปยุตติ. (๒๕๔๓). พจนานุกรมพทธศาสตร์ ฉบับประมวลรวม (พิมพ์ครั้งที่ ๑). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ปรมาณุชิตชิโนรส, สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระ. (๒๕๓๘). ลิลิตตะลงพ่าย. กรุงเทพฯ : สำนักกราชเลขานิการ.

ปริญนท์ จาจุรวร. (๒๕๔๒). พระมาลัย. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคกลาง เล่ม ๙ (หน้า ๔๑๕๓ – ๔๑๕๘). กรุงเทพฯ : สยามเพรส แมเนจเม้นท์.

ประจักษ์ ประภาพิทยากร. (๒๕๔๗). เทวดานุกรมในวรรณคดี (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ : ออดิยอนสโตร์.

ประสิทธิ์ กานพ์กลอน. (๒๕๒๓). ภาษากรี (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
ปริyanุช อนุสรณ์. (๒๕๔๐). คัมภีร์ที่ใช้แทนในเทศาลเข้าพระชาของล้านนา : กรณีศึกษา
จาก ๔ วัด ในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปีเตอร์ สกิลลิง (Peter Skilling). (๒๕๔๖). คัมภีร์พุทธศาสนา : ของดีที่คนไทยไม่ค่อยรู้จัก
(Treasures of the Buddhist literature of Siam). ใน เอกสารบรรยายประกอบ
การสัมมนา เรื่องมนุษยวิทยาศาสนา : ความสัมพันธ์ของพุทธศาสนา กับสังคม
(Anthropological study of religion : Relations of Buddhism and society).
วันที่ ๒๖ – ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ณ ห้อง ๒๐๒ อาคารศูนย์เรียนรวม ๓.
กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาศาสตร์และวัฒนธรรมศึกษาราชบูรณะริบันทร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.

พจนีย์ เพ็งเปลี่ยน. (๒๕๓๒). การศึกษาวรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณสังข์กุмар. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจารึกภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พรพรวน คาดากิจติสาร. (๒๕๓๑). การศึกษาเชิงวิเคราะห์วรรณกรรมล้านนาไทยเรื่องวัณณพราหมณ์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจารึกภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช. (๒๕๓๙). เทศนาเดือป่า. กรุงเทพฯ : บริษัทเทเวเดช.
พระพิมลงกรณ์ (ขอบ อนุจาริมหาราเศร). (๒๕๔๒). พระพุทธรูปปางต่างๆ ใน สาวนุกรม
วัฒนธรรมไทย ภาคกลาง เล่ม ๘ (หน้า ๑๑๒ – ๑๑๔). กรุงเทพฯ :
สยามเพรส แมเนจเม้นท์.

พระราชนมุนี. (๒๕๒๖). ไตรภูมิพระร่วง อิทธิพลต่อสังคมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. (๒๕๒๒). วรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้ ประเภท
นิทานประโลมโลก. สงขลา : โครงการศูนย์ส่งเสริมภาษาและวัฒนธรรมภาคใต้
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

ยุพิน สุวรรณฤทธิ์. (๒๕๒๙). การศึกษาเชิงวิเคราะห์ : วรรณกรรมล้าวยิ่ง “ไก่แก้ว”.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจารึกภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ราพิมพ์ สมจิตร์. (๒๕๔๔). การศึกษาเชิงวิเคราะห์วรรณกรรมกลอนสาดเรื่อง “นางไควดี”.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนูรูฟ้า.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๗๙). สารานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม ๑. พะนควร:
รุ่งเรืองธรรม.

_____. (๒๕๔๖). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ :
นานมีปูคพับลิเคชั่นส์.

วรรณร์ บำรุงกุล. (๒๕๓๗). ร้อยกรอง (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ : พี. พรินติ้ง กรุ๊ป.

วิเศษฯ เกษปะวุฒ. (๒๕๑๑). ลักษณะคำประพันธ์ไทย. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

วิทย์ ศิวงศิริyanนท์. (๒๕๑๑). วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช.
วิทยาลัยครุนศาสตร์วิชารุมราช. (๒๕๒๗). พระยาชมพุ. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครุ มนิธิโดยตัวแห่ง^๑
ประเทศไทย.

ศักดิ์ศรี แย้มนัดดา. (๒๕๔๓). วรรณคดีพุทธศาสนาพากย์ไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ศิริพร บางสุด. (๒๕๓๑). การศึกษาวรรณกรรมอีสานเรื่องพระกีดพระพาน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจารึกภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

เศรษฐี พลhinทร์. (๒๕๒๔). ลักษณะคำประพันธ์ไทย. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ รวมการ
ฝึกหัดครู.

ส. พลายน้อย. (๒๕๓๗). สัตว์หินพานต์ (พิมพ์ครั้งที่ ๓). กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์.

สมพร อัญโพธิ์. (๒๕๑๔). พระพุทธชูปางต่าง ๆ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์.

สมพันธ์ เลขะพันธ์. (๒๕๓๓). วรรณกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ๖ สถาบัน. (๒๕๓๐). ๒๐๐ ปี พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว.
กรุงเทพฯ : สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.

สังวร ยุตตสุโน. (๒๕๑๖). ปรัชญาพิธิภัณฑ์ พระนิพนธ์ของ กรมสมเด็จพระมหาสมณเจ้า
กรมพระปรมานุชิตชิโนรส. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

สำนวน งามสุข. (๒๕๑๖). เก็ตดจากวรรณคดี (พิมพ์ครั้งที่ ๓). กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.

สีบพงศ์ ธรรมชาติ. (๒๕๓๔). การศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมชาดกภาคใต้จากหนังสือบุคคล.

วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนิวงศ์ พงศ์เพบูลย์. (๒๕๑๘). พุทธศาสนา สงขลา : โรงพิมพ์มงคลการพิมพ์.

_____. (๒๕๒๔). คุปกรรณวรรณคดีพุทธศาสนา คู่มือพระปฐมสมโพธิกถา (พิมพ์ครั้งที่ ๓).
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (๒๕๓๙). อิทธิพลวรรณคดีพุทธศาสนาต่อวรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้. ใน
สุกัญญา ภัตราชัย (บรรณาธิการ), วรรณกรรมท้องถิ่นพินิจ (หน้า ๒๖ – ๔๔).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพัตรา สุภาพ. (๒๕๓๖). สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม : ครอบครัว : ประเทศ (พิมพ์
ครั้งที่ ๙). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุภาพร มากแจ้ง. (๒๕๓๔). กวีนิพนธ์ไทย ๑. กรุงเทพฯ : โอเดียนสตอร์.

_____. (๒๕๔๒). การศึกษาชนกลัชณ์ของกวีนิพนธ์ไทย. ใน เพ็ญศรี จันทร์ดง
(บรรณาธิการ), พินิจวรรณกรรม งานวิจัยทางภาษาไทย (หน้า ๒๙). กรุงเทพฯ :
สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

สุภาพรรณ ณ บางซ่าง. (๒๕๓๕). ชนบทรวมเนียมประเพณี : ความเชื่อและแนวการปฏิบัติ
ในสมัยสุโขทัยถึงสมัยอยุธยาตอนกลาง. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

_____. (๒๕๔๒). เทคนิคภาษาชาติ : ประเทศไทย. ใน สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคกลาง
เล่ม ๖ (หน้า ๒๖๗ – ๒๖๘). กรุงเทพฯ : สยามเพรส แมเนจเม้นท์.

สุวรรณ เกรียงไกรเพชร. (๒๕๑๘). พระอภัยมณี : การศึกษาในเชิงวรรณคดีวิจารณ์.

วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาวรรณคดีไทย บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสี้ยวโรเกศ. (๒๕๔๒). เล่าเรื่องในไตรภูมิ. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาริราช.

แสง มนวิฐ์ เปรียวญ. (๒๕๑๗). ชินกาลมาลีปกรรณ์ (พิมพ์ครั้งที่ ๔). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตร
นราการพิมพ์.

โศภี สุขเกษม. (๒๕๓๕). การศึกษาเชิงวิเคราะห์วรรณกรรมกลอนสาวเดื่องณรงค์จิตรชาดก.

วิทยานิพนธ์ปริญญาคิตปศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาจารึกภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ขอสมุดแห่งชาติท่า瓦สุกรี กรุงเทพมหานคร. มหาชนกุบดี เลขที่ ๔๓๒. สมุดไทยคำ อักษรไทย
เส้นดินสอ.

_____ มหาชนกุบดี เลขที่ ๔๓๖. สมุดไทยคำ อักษรไทย เส้นหอดาล.

_____ มหาชนกุบดีสูตร เลขที่ ๔๓๗. สมุดไทยขาว อักษรไทย เส้นหมึก.

_____ ท้าวมหาชนกุบดี สูตร เล่ม ๑ เลขที่ ๔๓๘. สมุดไทยขาว อักษรไทย เส้นหมึก.

_____ ชนกุบดีสูตร เลขที่ ๖๙๙. สมุดไทยขาว อักษรไทย เส้นหมึก.

_____ ชนพุปติสูตรต์ เลขที่ ๖๖๔๖/ก/๑. คัมภีร์ใบลาน อักษรขอม ภาษาบาลี เส้นจาร.

ขอสมุดแห่งชาติรัชมังคลาภิเบิก จังหวัดจันทบุรี. ชนกุบดีสูตร ผูก ๑ เลขที่ จบ.บ ๑๙๖/๑.

คัมภีร์ใบลาน ขักขรขอม ภาษาบาลี – ไทย เส้นจาร.

_____ ชนกุบดีสูตร ผูก ๒ เลขที่ จบ.บ ๑๙๖/๒. คัมภีร์ใบลาน อักษรขอม ภาษาบาลี – ไทย
เส้นจาร.

_____ ชนกุบดีสูตร ผูก ๓ เลขที่ จบ.บ ๑๙๖/๓. คัมภีร์ใบลาน อักษรขอม ภาษาบาลี – ไทย
เส้นจาร.

_____ ชนกุบดีสูตร เลขที่ จบ.บ ๖๕๔/๑. คัมภีร์ใบลาน อักษรขอม ภาษาบาลี – ไทย
เส้นจาร.

_____ ชนกุบดีสูตรแเด็จ ผูก ๒ เลขที่ จบ.บ ๖๕๔/๒. คัมภีร์ใบลาน อักษรขอม ภาษาบาลี – ไทย
เส้นจาร.

อภิวัณ เข็มไทย. (๒๕๒๖). อักษรวิธีไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุบล เทศทอง. (๒๕๓๒). การวิเคราะห์นิทานคำกาพย์เรื่องหงส์ยนต์ฉบับจังหวัดราชบุรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจารึกภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เอมอร ชีตตะโสภณ. (๒๕๓๘). การศึกษาวิเคราะห์ : จาเร็ตนิยมทางวรรณกรรมไทย. กรุงเทพฯ :
ต้นอ้อ แกรมเม่.

เอมอร รัตนาเนตร. (๒๕๓๓). การวิเคราะห์นิทานคำกาพย์เรื่องปทุมกุมา ซึ่งมีที่มาจากมหาปทุมชาดก
ในปัญญาชาดก. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจารึกภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.